

16 листопада – Міжнародний день толерантності

16 листопада у всьому світі відзначається Міжнародний день толерантності. Сьогодні це слово звучить досить часто. Сенса, який воно несе, дуже важливий для існування і розвитку людського суспільства. Сучасна культурна людина - це не тільки освічена людина, але людина, що володіє почуттям самоповаги, яку шанують оточуючі. Толерантність вважається ознакою високого духовного та інтелектуального розвитку особистості, колективу, соціуму в цілому.

Набирає обертів третє тисячоліття. Прогрес невблаганно рухається вперед. Техніка прийшла на службу людині. Здавалося б, життя має стати спокійнішим і комфортнішим. Але ми все частіше чуємо слова: біженець, жертва насильства ...

У сьогоднішньому суспільстві відбувається активний ріст екстремізму, агресивності, розширення зон конфліктів. Ці соціальні явища особливо зачіпають молодь, якій, в силу вікових особливостей, властивий максималізм, прагнення до простих і швидких рішень складних соціальних проблем.

Що ж це таке – толерантність? Толерантність - це повага, прийняття і правильне розуміння багатого різноманіття культур нашого світу, форм самовираження і способів прояву людської індивідуальності.

В «Декларації принципів толерантності», прийнятій за рішенням Генеральної Асамблеї ООН в Парижі на 28-ій сесії Генеральної конференції у 1995 році, записано: - «Терпимість це те, що робить можливим досягнення миру та веде від культури війни до культури миру; ...терпимість – це гармонія у різноманітті. Це не тільки моральний обов'язок, але й політична та правова потреба».

Кофі Атта Аннан, ганський дипломат, 7-ий Генеральний секретар ООН сказав: «Толерантність – це мистецтво жити з іншими людьми та з іншими ідеями. Толерантність не варто плутати ні з пасивністю, ні зі згодою чи байдужістю. Це активне, позитивне і відповідальне ставлення до людського розмаїття».

Толерантність це - стриманість, взаєморозуміння, прощення, повага до прав і вибору інших, до людської гідності, дух партнерства, сприйняття інших

людей, такими, якими вони є, милосердя, співчуття, терпимість до думок, віросповідань, поведінки інших людей... Кожен по своєму розуміє значення цих слів. Для когось це любов до інших, для когось – терпіння, а для інших – ці риси взагалі не відіграють особливої ролі у житті.

На превеликий жаль, майже чверть усього населення живе без таких понять як толерантність і терпимість. Головне для них – власне благо.

Ми не вміємо толерантно відноситися до інших, розуміти та поважати думку співрозмовника, вміти вислухати та підтримати людину, яка хоче бути почутою. Ми відгородилися один від одного високими парканами, не сподіваємося на підтримку інших, забули про довілля, про повагу, честь, совість, вдячність, про рідних і чужих.

Наше суспільство катастрофічно втрачає добрих, толерантних, стриманих людей і, впевнена, настав час поставити ці риси (добро, честь, совість) на перше місце у житті кожного із нас і якщо дуже постаратися, тоді наші родини, наше суспільство стане добрішим, мудрішим, бо саме толерантність, терпимість, стриманість, взаєморозуміння можуть сприяти досягненню сталого миру, подоланню насильства, конфліктів, війни.

Задумайтеся: чи терпимі ви до стареньких дідуся і бабусі, чи панує у вашій родині взаєморозуміння, дух партнерства, чи сприймаєте ви людину, такою, яка вона є, чи можете, врешті решт, стримати свій гнів і щедро поділитися радістю? Починаймо змінювати світ з себе!

Як підсумок: помирає в одному поселенні старий аксакал. Прийшли до нього люди попрощатися, та й говорять: «Скажи нам, мудрий старий, як тобі вдалося створити такий порядок у сім'ї, щоб усі сини і невістки, дочки і зяті, численні внуки і правнуки жили разом у мирі і злагоді». Не може вже говорити старий – подають йому папір і олівець, і він довго пише. І коли випадає з рук умираючого аксакала аркуш, дуже здивовані усі – там 100 разів було написано одне слово «терпимість».

З повагою соціальний педагог Ольга Желєзна (за матеріалами Інтернет ресурсів)